

РЕШЕНИЕ

№ 1901

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 15.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3390** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 195б от Закона за водите /ЗВ/ и чл. 166 от Данъчнопроцесуалния кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от управителя Ц. С. Ц. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 149/21.02.2020 г., издаден от директора на Б. дирекция "Дунавски район" /БД ДР/ към Министерството на околната среда и водите, с който на жалбоподателя е установено публично държавно вземане за водовземане от подземни води за периода 01.01.2013 г. до 22.07.2016 г. по Разрешително за водовземане от подземни води №11590739/31.01.2012 г., прекратено с Решение за отнемане №РО-69/22.07.2016 г., изд. от директора на БДД, както следва: за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. - главница 2522,88 лв., платима до 31.03.2014 г., изискуема от 01.04.2014 г. , заедно с дължимата лихва до пълното погасяване на главницата; за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. - главница 2522,88 лв, платима до 31.03.2015 г., изискуема от 01.04.2015 г. , заедно с дължимата лихва до пълното погасяване на главницата; за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. - главница 2522,88 лв., платима до 31.03.2016 г., изискуема от 01.04.2016 г. , заедно с дължимата лихва до пълното погасяване на главницата; за периода от 01.01.2016 г. до 22.07.2016 г. - главница 1406,19 лв., платима до 31.03.2017 г., изискуема от 01.04.2017 г., заедно с дължимата лихва до пълното погасяване на главницата или общо за целия период от 01.01.2013 г. до 22.07.2016 г. - главница 8974,83 лв., заедно с

дължимата лихва до пълното погасяване на главницата;

Релевираното основание за оспорване е за противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК. Осъществяването му е аргументирано с доводи за нарушение на чл.6 от Тарифата за таксите за водовземане, приета с ПМС №177/24.06.2011 /отм./, той като в обекта било налице пломбирано водомерно устройство, отговарящо на нормативните изисквания. В тази връзка неправилно адм.орган отхвърлил възражението на жалбоподателя по съображения, че органът няма общо със [фирма]. Изискването на чл.6 от Тарифата „отнетият при водовземането обем вода или обемът на отпадъчните води“ да се измерва „посредством отговарящи на нормативните изисквания измервателни устърйства“ било спазено. В случая такова измервателно устърйство било налице и данните от него били отчетени от [фирма]. Тези данни следвало да бъдат използвани за определяне реалното количество потребена вода, а не дължимите такси да бъдат определени въз основа на разрешеното общо годишно водно количество, както било направено с оспореното АУПДВ.

С писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпр.писмо по изпращане на адм.преписка на съда, ответникът оспорва основателността на жалбата. Излага, че жалбоподателят неправилно разбира ЗВ и издаденото разрешително. В случая бил приложен правилния начин на изчисляване на дължимите такси-по разрешено количество, тъй като липсвало монтирано измервателно устройство и изпратени декларации по чл.194б ЗВ. Възраженията на жалбоподателя били неоснователни, предвид неизпълнение на задълженията му по разрешителното, свързани именно с измерването, отчитането и декларирането на ползваните водни количества, и при изрично разписано в разрешителното условие, че до монтиране на съответното измервателно устърйство годишните такси се заплащат по разрешен обем. Жалбоподателят бил длъжен след монтиране на водомера да уведоми БД ДР с цел поставяне на пломба и съставянето на протокол, отразяващ пломбирания водомер /т.1.7 от Р. 1 Условия за монтиране на водомери за измерване на ползваните за различни цели водни обеми от Приложението към разрешителното/. [фирма] било дружество, което е различно от БДДР. Сочил най-сетне и това, че таксата по ЗВ се дължи за правото на водовземане, изчислена на база разрешено годишно водно количество, при условията на липса на водомер.

В о.с.з жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските за съдебното производство. Твърди, че от събраните в съдебното производство доказателства се установява наличието на пломбиран водомер, чиито показания са отчетени.

Ответникът - директорът на Б. дирекция „И. район“- [населено място], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата по съображенията, изложени в писмения отговор по нея. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за основателна, релевира възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Прокурор от С. градска прокуратура, редовно уведомена, не участва в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на акта.

Административен съд-София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания

акт, намира следното:

На [фирма] е било издадено от директора на БД ДР Разрешително за водовземане /РВВз/ от подземни води №11590739/31.01.2012 г., чрез съществуващи водовземни съоръжения-тръбен кладенец-„ТК Г. Д.“-С., С.“ в УПИ I-17,31, кв10 по РП на м.“Х. Б.“, район „С.“, с разрешен годишен воден обем:15768.0 куб.м./годишно за обект на водоснабдяване: „АВТОМИВКА“, стопанисвана от титуляра на разрешителното, а като начален срок за упражняване правото на водовземане е определен 12 месеца от влизане в сила на разрешителното, при монтиран и пломбиран водомер. В. в РВВз цел на водовземането е:“за други цели“.

В РВВз и приложението към него, сред посочените задължения на титуляра на разрешително, са и тези за заплащане на такса за водовземане на база добивания обем вода и целите на водовземане /т.1/; представянето ежегодно към 31 януари на информация в БД за изчисляване на дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на страниците на БД и на МОСВ /т.2/; внасянето на определената такса след потвърждаването ѝ с писмо от директора на БД /т.3/; монтирането водомер за измерване на черпените водни обеми /т.1.1/, който е пломбиран с пломба на БД, за което да се състави протокол /т.1.7/; за писмено уведомяване на БД при установяване на неизпарвност на водомера и/или помпеното оборудване, чрез което се черпи подземната вода /т.3.3/.

По делото няма спор между страните от фактическа страна, че тези задължения не са изпълнени от титуляра на РВВз и жалбоподател по делото.

Видно от Констативен протокол от 27.11.2019 г./л.13-л.14 от изпратеното подсъдност на АССГ дело/, извършена е проверка от експерти на БД ДР. Обективизираните констатации от извършената по документи проверка са, че в БД ДР-П. не са постъпвали декларации по чл.194б ЗВ за иззетите/добити водни количества за периода от 01.01.2013 г. до 22.07.2016 г. и/или справки-отчети за иззетите водни количества за същия период, поради което дължимите такси се изчисляват на база разрешено общо водно количество, както следва:

-за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. - 2522,88 лв., изчислена по формулата: $T = E \times W$ на осн.чл.8, ал.1, чл.10, ал.2 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване /приета с ПМС №177/24.06.2011 г. / Обн., ДВ, бр. 50 от 1.07.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм., бр. 3 от 10.01.2012 г., в сила от 1.01.2012 г., отм., бр. 2 от 6.01.2017 г., в сила от 1.01.2017 г./, а именно 15768 куб.м./годишно \times 0.16 лв/куб.м.

-за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. - 2522,88 лв., изчислена по формулата: $T = E \times W$ на осн.чл.8, ал.1, чл.10, ал.2 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване /приета с ПМС №177/24.06.2011 г. / Обн., ДВ, бр. 50 от 1.07.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм., бр. 3 от 10.01.2012 г., в сила от 1.01.2012 г., отм., бр. 2 от 6.01.2017 г., в сила от 1.01.2017 г./, а именно 15768 куб.м./годишно \times 0.16 лв/куб.м.

- за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. - 2522,88 лв., изчислена по формулата: $T = E \times W$ на осн.чл.8, ал.1, чл.10, ал.2 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване /приета с ПМС №177/24.06.2011 г. / Обн., ДВ, бр. 50 от 1.07.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм., бр. 3 от 10.01.2012 г., в сила от 1.01.2012 г., отм., бр. 2 от 6.01.2017 г., в сила от 1.01.2017 г./, а именно 15768 куб.м./годишно \times 0.16 лв/куб.м.

- за периода от 01.01.2016 г. до 22.07.2016 г.-1406.19 лева, изчислена по формулата:

T=E x W на осн.чл.8, ал.1, чл.10, ал.2 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване / приета с ПМС №177/24.06.2011 г. / Обн., ДВ, бр. 50 от 1.07.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм., бр. 3 от 10.01.2012 г., в сила от 1.01.2012 г., отм., бр. 2 от 6.01.2017 г., в сила от 1.01.2017 г./, а именно 15768 куб.м./годишно делено на 366 дни умножено по 204 дни x 0.16 лв/куб.м.

или общо за целия период от 01.01.2013 г. до 22.07.2016 г. - главница в размер на 8974,83 лв., заедно с дължимата лихва до пълното погасяване на главницата.

До дружеството е изпратена Покана за доброволно изпълнение с изх.№ КД-04-104/23.10.2019 г. за дължимата такса, срока за заплащане- 7-дневен срок и банковата сметка, по която следва да се преведе дължимата сума. Изпратено е и уведомление за започналото административно производство по издаване на АУПДВ. Дружеството е упражнило правото си на възражение, като е депозирало такова, заведено с вх.№КД-04-104/2/ от 09.12.2019 г., с което е оспорило начисляването на дължимата държавна такса на база на разрешеното годишно водно количество и е посочило, че очаква отговор-справка от [фирма] за измереното потребено количество съгласно показанията на водомера, която ще представи след получаването ѝ.

По преписката няма данни, а и жалбоподателят не твърди до издаването на процесния АУПДВ повече от 2 месеца по-късно, а именно на 21.02.2020 г., да е представил „очакваната справка“.

В АУПДВ са възпроизведени установяванията от КП и извършените процесуални действия, предхождащи издаването му, като е обсъдено и възражението на дружеството. В тази връзка е посочено, че до издаването на АУПДВ не са представени никакви данни, а освен това за монтирането на водомера е следвало да бъде уведомена БД ДР с цел поставяне на пломба и съставяне на протокол, съгл. т.1.7 от Р. 1 Условия за монтиране на водомери за измерване на ползваните за различни цели водни обеми от Приложението към разрашителното. Посочено е и това, че дори и да има справка от [фирма], тя е неотнормирана към изчисляване на таксата към разрешителното. По тези съображения дължимата такса е начислена на база разрешено годишно водно количество.

Страните не спорят, а и от представените в съдебното производство писмени доказателства се установява, че процесният обект се намира в имот с адм.адрес: [населено място],[жк], [улица].

Видно от справка на [фирма] в имота на този адрес е имало монтирани два водомера водомер, единият с фабричен номер 0011791, който е бил подменен на 11.08.2016 г. с втори водомер с фабричен номер №0000499, който е и пломбиран. В справката са посочени отчетените показания за периода от 13.12.2012 г. до 11.08.2016 г., както и показанията към датата на пломбирането на новия водомер.

В съотв. с приетото по делото заключение по извършената СТЕ от ВЛ със специалност:“водоснабдяване и канализация“, процесният кладенец се намира ситуационно в средната част на имота на жалбоподателя, а главата му е в подземна бетонова шахта с капак, като на изходящата тръбата има монтиран щуцер за ползуването му за противопожарни нужди. Водомерът за отчетне на добитите водни количества е разположен в помещение-сервизно хале, на около 5м от кладенеца. На него ясно се виждат оловните пломби на фланците с осигурителна тел през боловете, които са с ненарушена цялост, което според ВЛ доказва, че след монтирането му не е имало външна намеса. Фабричният му номер е №0000499 и е монтиран на 11.08.2016 г. Пломбиран е от [фирма], отразено в Талон за плобиране №6015976/11.08.2016 г.,

поради изтекла метрологична годност на стария водомер с № 0011791 и отчет на циферблата към датата на пломбирането на новия водомер от 147 м3, отразено в протокола на стр.26 /справката на [фирма], бел. на съдията/. Имотът, находящ се в [населено място], кв."Хр. Б.", [улица], представлява автосервиз с паркинги на дружеството, свързани с дейността му. В средата на имота са разположени сервизните халета, а от двете им страни са обособени паркинги за автомобили и автобуси на дружеството. До едно от халетата е разположен процесният кладенец за добив на подземни води, като главата му е в подземна бетонова шахта с капак. Водомерът за отчетне на добитите водни количества е разположен в близкото сервизното хале, на около 5 м. от кладенеца. При огледа в незастроената част от имота, ВЛ не констатирало наличие на друг кладенец за подземни води. За питейно битови нужди, имотът е захранен от уличния водопровод с водопроводно отклонение и водомер на [фирма]. В този смисъл в имота има два водоизточника - кладенец за добив на подземни води и едно водопроводно отклонение от уличния водопровод за питейно - битовите нужди на обекта. И на двата водоизточника има поставени водомери. На сградното водопроводно отклонение, който е собственост на [фирма] се отчита консумацията на вода за питейно битови нужди, за която се заплащат и трите компонента на ВиК услугата- доставка на вода с питейни качества, отвеждани на отпадни води и пречистване им. Водомерът, монтиран на кладенеца е собственост на жалбоподателя, а [фирма] само го пломбира и отчита добитата вода от кладенеца, за която начислява единствено отвеждане на отпадни води и пречистване. При огледа на място от ВЛ, неговото показание било 385 куб.метра. В шахтата, където е главата на кладенеца, ясно се виждало, че СК и изходящата тръба към водомера преминаваща през бетоновата и стена, са стари и няма следи от външна намеса. С. от името на кладенеца „ТК Г. Д.-С., С.“, според ВЛ същият е изграден преди 1989 г. и тази тръба е от тогава. На водомера ясно се виждат оловните пломби на фланците, с осигурителна тел през болтовете. Те са с ненарушена цялост, което доказва според ВЛ, че след монтирането и пломбирането му на 11.08.2016 г. от [фирма], отразено в Талон за пломбиране №6015976 от същата дата, не е имало външна намеса за преместване.

При така приетото за установено от фактическа страна съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е от процесуално легитимирана страна, в качеството на неблагоприятно засегнат адресат /чл.147, ал.1 АПК/, срещу подлежащ на съдебен контрол акт. Спазен е ипреклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК-АУПДВ е съобщен на дружеството-жалбоподател на 25.02.20 г., а жалбата срещу него е изпратена по пощата на 10.03.20 г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

АУПДВ е издаден от компетентен орган-директора на БДДР. Компетентността на органа произтича от 195б, ал. 1 ЗВ.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на акта - посочен е издателят на акта; адресатът; сумата, която се дължи; периодът, за който е дължима, както и правното основание, въз основа на което е изчислена.

В съответствие с чл. 195б, ал. 2 от ЗВ са посочени и писмените доказателства, въз основа на които е съставен актът: разрешително за водовземане, КП от извършената проверка, покана до лицето за доброволно изпълнение. Изложени са фактическите и

правните основания за издаването му. Посочени са фактите и обстоятелствата, обосновавали извод, че дружеството не е заплатило дължимите такси за водоползване за процесните периоди. Мотивите, съдържащи се в оспорения акт и в писмените доказателства към административната преписка по неговото издаване, са достатъчни, за да се установи волята на органа. При издаването на акта са спазени специалните административнопроизводствени правила по ЗВ, като е съставен констативен протокол и на жалбоподателя е предоставена възможност за доброволно заплащане на задълженията. Релевантните по случая факти са правилно установени и не се опровергават от събраните по делото доказателства. Безспорно се установява, че дружеството не е изпълнило задълженията си по РВВз и приложението към него за процесните периоди- не е заплащало такса за водовземане на база добивания обем вода и целите на водовземане, не е представяло ежегодно към 31 януари на годината информация в БД за изчисляване на дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на страниците на БД и на МОСВ; монтираният от дружеството водомер за измерване на черпените водни обеми не е бил пломбиран с пломба на БД, за което да е съставен протокол.

По приложението на материалния закон, съдът намери следното:

По силата на чл. 162, ал. 2 т. 3 ДОПК, публични са държавните и общинските вземания за такси, установени по основание със закон. Основанието за дължимост на такси за водоползване е установено в чл.194 от ЗВ.

Законодателно е предвидено конкретния размер на дължимата такса да се определя с подзаконов нормативен акт-чл.194, ал.6 от ЗВ.

Съгласно чл. 194, ал. 1 от ЗВ за правото на използване на водите се заплащат различни такси, сред които и такса за водовземане от подземни води, какъвто е настоящият случай. Тази такса се определя на базата на отчетния обем вода и съответните норми за водопотребление, определени в наредбата по чл. 117а /чл. 194, ал. 2 ЗВ/. Според ал. 6 на чл. 194 от ЗВ размерът на таксите по ал. 1, т. 1-3, начинът и редът за тяхното изчисляване и заплащане се определя с тарифа на Министерския съвет. За отчетния период 01.01.2013 г.-22.07.2016 г. е била действаща Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване /Обн., ДВ, бр. 50 от 1.07.2011 г., в сила от 1.01.2012 г, отм., бр. 2 от 6.01.2017 г., в сила от 1.01.2017 г./

Според изричната норма на чл. 194а, ал. 1 от ЗВ отчетният при водовземането обем вода или обемът на отпадъчните води се измерва посредством отговарящи на нормативните изисквания измервателни устройства. Идентична е и разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от Тарифата от 2012 г. Съгласно чл. 6, ал. 2 от същата тарифа, в случаите на повреда или несертифициране на измервателните устройства за изчисляване на таксата за водовземане или за замърсяване се вземат разрешените в разрешителното количества. По делото е безспорно, че дружеството-жалбоподател не е монтирало измервателно устройство, отговарящо на условията по разрешителното и приложението към него-такова, което да е пломбирано от БД, както и че и не е подавало дължимата от него информация. Отделно от това, от заключението на ВЛ не се установи, какво е било състоянието на монтирания на процесния водоизточник водомер преди пломбирането му от [фирма] на 11.08.2016 г., която дата е след крайния момент на процесния период-22.07.2016 г. Тези фактически установявания обуславят приложението на чл.8, ал.1 и чл.10 ал.2

от действащата за периода Тарифа, посочена по горе. Съгласно чл.8, ал.1 от с.т, таксата за водоземане от подземни води се определя по следната формула: $T = E \times W$, където: Т е размерът на дължимата годишна такса - в лв.; Е - единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана черпената вода, съгласно таблиците по чл. 10 - лв./куб. м; W - за повърхностни и подземни води е размерът на ползвания годишен воден обем - куб. м.

В съотв. с вписаната в РВВз цел на вододновземането-„за други цели“, правилно е приложен и чл.10, ал.2, т.6 от прижимата тарифа, като единичният размер на таксата /Е/ е определен в размер на 0.016 лв./куб. м.

Между страните няма спор, че сумите-гланвници по по АУПДВ са изчислени в съответствие с така посочените норми.

Правилно е установено и задължението плащане на лихва. По аргумент от чл. 84 от ЗЗД забавата настъпва след изтичане на определения срок без да е необходимо да бъде връчвана покана за доброволно изпълнение. В случая срокът за заплащане на годишната такса за водоземане е не по-късно от 31 март на следващата година, поради което правилно са определени периодите на забавата за отчетните периоди от 01.01.2013 г. до 22.07.2016 г., а именно:

-за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. – от 01.04.2014 г. до окончателното погасяване на задължението за главницата в размер на 2522,88 лева;

-за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. - от 01.04.2015 г. до окончателното погасяване на задължението за главницата в размер на 2522,88 лева;

-за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. - от 01.04.2016 г. до окончателното погасяване на задължението за главницата в размер на 2522,88лв.

-за периода от 01.01.2016 г. до 22.07.2016 г. - от 01.04.2017 г. до окончателното погасяване на задължението за главницата в размер на 1406,19 лв.

По изложените съображения, неоснователната жалба се отхвърля.

При този изпод на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК правто на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Защитата на ответника е осъществена от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 100 лева, като съобразява, че едно от 4-те съдебни заседания не е проведено по причина на ответника; обема и качеството на предложената от процесуалния представител на ответника защита, които се изразяват единствено в преповтарянето на изложените в АУПДВ мотиви за издаването му, вкл. и неголямата фактическа и правна сложност на делото-чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.25, ал.1, вр.ал.2 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от управителя Ц. С. Ц. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 149/21.02.2020 г., издаден от директора на Б. дирекция "Дунавски район" към Министерството на околната среда и водите, с който на жалбоподателя е установено публично държавно вземане за водовземане от подземни води за периода 01.01.2013 г. до 22.07.2016 г. по Разрешително за водовземане от подземни води №11590739/31.01.2012 г., прекратено с Решение за отнемане №РО-69/22.07.2016 г., изд. от директора на БДД, както следва: за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. - главница 2522,88 лв., платима до 31.03.2014 г., изискуема от 01.04.2014 г. , заедно с дължимата лихва до пълното погасяване на главницата; за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. - главница 2522,88 лв., платима до 31.03.2015 г., изискуема от 01.04.2015 г. , заедно с дължимата лихва до пълното погасяване на главницата; за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. - главница 2522,88 лв., платима до 31.03.2016 г., изискуема от 01.04.2016 г. , заедно с дължимата лихва до пълното погасяване на главницата; за периода от 01.01.2016 г. до 22.07.2016 г. - главница 1406,19 лв., платима до 31.03.2017 г., изискуема от 01.04.2017 г., заедно с дължимата лихва до пълното погасяване на главницата или общо за целия период от 01.01.2013 г. до 22.07.2016 г. - главница 8974,83 лв., заедно с дължимата лихва до пълното погасяване на главницата;

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на „Б. дирекция "Дунавски район" към Министерството на околната среда и водите сумата в размер на 100 /сто/ лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ:

